

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/39/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124010335
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3124010335.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Lucie Horvátovej a JUDr. Juraja Valáška, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. B., trvale bytom D. A., časť B. XXX, E. C. B., t. č. vo výkone ochranného ústavného sexuologického liečenia v Psychiatrickej liečebni Sučany a proti obžalovanej A. E., nar. XX.XX.XXXX v F., okres Trstená, trvale bytom G., E. XXX/XXX, E. F., t. č. na slobode, pre pokračovací obzvlášť závažný trestný čin zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 odsek 1, odsek 2 písm. a), písm. b), odsek 3 písm. a) Tr. zákona s poukazom na §§ 138 písm. b), písm. g), 139 odsek 1 písm. a), písm. c) Tr. zákona spáchaného sčasti samostatným konaním a sčasti v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona a iné, o odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry Považská Bystrica v neprospech oboch obžalovaných, proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 05. marca 2024 pod sp. zn. 8Tk/1/2024, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. júna 2024 v Trenčíne, jednomyseľne takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 odsek 1 písm. b), písm. d), písm. e), odsek 2 Tr. poriadku s a v napadnutom rozsudku okresného súdu z r u š u j ú všetky výroky o trestoch odňatia slobody vo vzťahu k oboj obžalovaným.

II. Na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku, pri nezmenených výrokoch o vine, treste prepadnutia veci a o ochranných opatreniach s a

obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v Považskej Bystrici, okres C. B., t. č. vo výkone ochranného ústavného sexuologického liečenia v Psychiatrickej liečebni Sučany

o d s u d z u j e

podľa § 200 odsek 3 Tr. zákona s prihliadnutím na § 36 písm. n) Tr. zákona, za použitia § 38 odsek 2, odsek 3 a odsek 8 Tr. zákona a § 41 odsek 2 Tr. zákona na ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 19 (devätnásť) rokov.

Podľa § 48 odsek 3 písm. b) Tr. zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a d u j e do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

a

obžalovaná A. E., nar. XX.XX.XXXX v F., okres F., t. č. na slobode s a

o d s u d z u j e

podľa § 200 odsek 3 Tr. zákona s prihliadnutím na § 36 písm. j), písm. n) Tr. zákona za použitia § 38 odsek 2, odsek 3 a odsek 8 Tr. zákona a § 41 odsek 2 Tr. zákona na ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 17 (sedemnást') rokov.

Podľa § 48 odek 3 písm. b) Tr. zákona súd obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody z a r a d' u j e do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 8Tk/1/2024 zo dňa 05. marca 2024 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „obžalovaný“) a A. E., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „obžalovaná“), na podklade obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Považská Bystrica zo dňa 16. februára 2024 pod č. k. Pv 329/23/3306-128, doručenej okresnému súdu dňa 16. februára 2024, uznaní za vinných zo spáchania pokračovacieho obzvlášť závažného trestného činu zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 odsek 1, odsek 2 písm. a), písm. b), odsek 3 písm. a) Tr. zákona s poukazom na §§ 138 písm. b), písm. g), 139 odsek 1 písm. a), písm. c) Tr. zákona čiastočne v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona a sčasti samostatným konaním na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase od roku 2018 do jesene 2022, v rodinnom dome na adrese D. A., B. XXX, E. C. B. a na iných presne nezistených miestach, opakovane individuálnym konaním obž. 1/ A. B., ako aj spoločným konaním s obž. 2/ A. E., dochádzalo z ich strany k zneužitiu bezbrannosti mal. H., nar. v roku 2016, ktorá je dcérou obž. 2/ A. E. a zároveň osobou, o ktorú sa obž. 1/ A. B. minimálne od roku 2017 staral ako o vlastnú dcéru a podieľal sa na jej výchove a výžive, a to vykonávaním orálneho styku, opakovanými pokusmi obž. 1/ A. B. o análny styk a minimálne jedným pokusom o súlož, ako aj ďalšími rôznymi sexuálnymi praktikami, a to konkrétne,

- približne vo veku 2 rokov maloletej E.O. obaja obvinení opakovane spoločne bozkávali a hladili telo maloletej E.O. vrátane genitálií, taktiež obaja obvinení opakovane maloletej E.O. lízali genitálie,
- približne vo veku 2 a pol roka maloletej H. si obž. 1/ A. B. zadovážil rôzne sexuálne pomôcky (malý penis, vibrátor), ktoré pomocou gélu vsunul maloletej E.O. do análneho otvoru 2 až 3 cm hlboko, pričom táto pri tom nekrvácala, takto jej do análneho otvoru vsúval aj prsty, pričom pri týchto sexuálnych praktikách bola opakovane prítomná aj obž. 2/ A. E. a obžalovaný takto opakovane konal aj bez jej prítomnosti, keď bola v tom čase v práci,
- približne vo veku 4 rokov maloletej H. začal obž. 1/ A. B. okrem uvedených sexuálnych pomôcok za účelom sexuálneho uspokojenia používať aj svoj penis, ktorý sa snažil vsunúť maloletej H. do análneho otvoru celkovo asi štyrikrát, čo sa ale nikdy nepodarilo, preto následne análny styk simuloval, pričom minimálne dvakrát bola pri tomto konaní prítomná aj obž. 2/ A. E.,
- na prelome leta a jesene 2019 sa obž. 1/ A. B. snažil vsunúť penis maloletej H. do vagíny, k čomu však nakoniec nedošlo, nakoľko to obž. 2/ A. E. zakázala, s odôvodnením, že na to je ešte čas,
- približne vo veku 5 až 6 rokov maloletej H. sa opakovane spoločne snažili prehovoriť maloletú H., aby obž. 1/ A. B. orálne uspokojila, čo sa im podarilo na niekoľko sekúnd, následne to maloletá E.O. odmietla, po čom ju znovu obaja prehovárali, ale ona nechcela,
- na jar 2022 obž. 1/ A. B. stál pri posteli, maloletá E.O. kľáčala pred ním s otvorenými ústami a obžalovaný strekol výron (semeno) na mal. H.,
- na jeseň 2022 obž. 1/ A. B. zobral maloletú E.O. na matrac vedľa spoločnej postele, na ktorej ležala obž. 2/ A. E., na matraci ležal na chrbte, maloletú E.O. držal za boky a snažil sa jej opakovane vsunúť penis do análneho otvoru, čo sa mu nepodarilo, keď sa blížilo jeho vyvrcholenie, maloletú E.O. otočil a vystrekol jej výron (semeno) do úst a do tváre, pričom obž. 2/ A. E. do toho nezasahovala, nepripojila sa k nim a ani nijakým spôsobom nezabránila tomu, aby sa to stalo,
- za účelom vykonania sexuálnych praktík na maloletej E.O. obž. 1/ A. B. a obž. 2/ A. E. minimálne dva krát pristúpili k omámeniu maloletej E.O. liekmi na spanie, ktoré mala u nich doma na lekársky predpis matka obvineného, a to z dôvodu, aby bola povolenejšia a ľahšie manipulatívnejšia, a to v lete 2022, kedy obž. 1/ A. B. požadoval od maloletej H., ktorá bola v tom čase pod vplyvom liekov, aby ho orálne uspokojila, konkrétne, aby si do úst vzala jeho penis a olizovala ho, čomu sa maloletá E.O. vôbec nebránila a obž. 2/ A. E. do toho nezasahovala a na jeseň 2022, keď bola maloletá E.O. pod vplyvom liekov, ktoré jej obž. 1/ A. B. rozdrvil do džúsu, maloletú E.O. za prítomnosti obž. 2/ A. E. orálne uspokojoval,

Ronko123; 30_Praha_7; Lifus18; Evam123; Jentakjend; tvoje.cesta; slavko42; Sukamrad009; Jeffry666; Prdelkaptovas; archimede; Smerf2; mrd-pis-rim-sm; tojsemja81; Fatty2000; Ronko123; 1nahac; rujo222; Looser1; Spinab; 1rozmaryn; diplomat55; conoi84; Zkuseny68; Mr_Joker86; Mklc; binks66; Rarach017; patas36; Kdonapise; Patrikt5; oldone; ideapa; FernandoCZ; Kn2bmw; trtkalista; Same37; mildo07; F-stop; PeDi; rendlik39; nauBOYwantMILF; nznktdr; radanator; lukovo; Pepa1212; Aligatorus; galbis; som-sansom; Tatik82; Mojko15; Kolik1112; jd1288; top55; Marty2255; matomartin; K.; Switowski; Guy_from_Finland; slastidoma; llukas56; miroslavnajdem; stavoliza1982; radol130; Chit; hagan; chris; Hledac654; Lotrando81;Prznycholek; Peter121416; 06filiny; kvsam44_2; tictak4; Maxicek25; Asuk; Kluk-cz; nemravnik; 5485; I., a to aj takým spôsobom, že pôvodne ním vyhotovené fotografie s obsahom detskej pornografie, na ktorých bola vyobrazená maloletá H., v elektronickej komunikácii vymieňal za ďalšie fotografie s obsahom detskej pornografie, ktoré následne zasielal a vymieňal za ďalšie takéto grafické súbory, pričom sa jednalo o minimálne 96 fotografií s obsahom detskej pornografie, ktoré boli v elektronickej komunikácii minimálne v uvedenom období zasielané opakovane, na týchto fotografiách boli vyobrazené osoby mužského a ženského pohlavia mladšie ako 18. rokov, približne od batoliat po deti vo veku 10 rokov, ktoré majú vyobrazené genitálie buď samostatne alebo sa pri nich nachádza mužský pohlavný úd alebo iné sexuálne motívy, ktoré svojim vyobrazením môžu smerovať k sexuálnemu vzrušeniu, či sexuálnemu uspokojeniu iných disponovaných osôb a je z nich možné laickému užívateľovi internetu jednoznačne stanoviť vek vyobrazenej osoby ako detský alebo nižší ako 18 rokov, k takémuto preposielaniu fotografií s obsahom detskej pornografie dochádzalo aj medzi obž. 1/ A. B. a obž. 2/ A. E. v období od roku 2018 najneskôr do júla 2023, na presne nezistených miestach, v ich vzájomnej elektronickej komunikácii, vykonávanej prostredníctvom aplikácií WhatsApp a Messenger, v ktorých bol obž. 1/ A. B. registrovaný a prihlásený pod telefónnym číslom +XXXXXXXXXXXX od poskytovateľa: O2 Slovakia, s.r.o., so sídlom na adrese Einsteinova 24, 851 01 Bratislava, IČO: 47259116, evidovanom v uvedenej spoločnosti k menu A. B. a v ktorej bola obž. 2/ A. E. registrovaná a prihlásená pod telefónnym číslom +XXXXXXXXXXXX od poskytovateľa: Slovak Telekom, a. s. ., so sídlom na adrese Bajkalská 28, 817 62 Bratislava, IČO: 35763469, evidovanom v uvedenej spoločnosti k menu A. B., v rámci ktorej komunikácie dochádzalo predovšetkým k vzájomnému rozširovaniu nahých fotiek maloletej H., ktoré za týmto účelom vyhotovovali obaja obvinení, ale aj k rozširovaniu fotografií iných neznámych detí získaných z internetu (bod 3).

Za to boli obaja obžalovaní takto odsúdení :

Obžalovaný A. B.

podľa § 200 odsek 3 Tr. zákona v spojení s § 41 odsek 2 Tr. zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Tr. zákona, s prihliadnutím k § 36 písmeno l) Tr. zákona, za použitia § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Tr. zákona per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov.

Podľa § 48 odsek 3 písmeno b) Tr. zákona súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Tr. zákona súd obžalovanému uložil aj trest prepadnutia vecí:

- 1 ks mobilného telefónu zn. Samsung, typ: SM-528B Galaxy A52s 5G, IMEI: 357456429488052, IMEI2: 359028409488051, spolu s vloženou SIM kartou mobilného operátora Radosť, číslo ICCID: 8942104323007 s microSD kartou zn. Kingston o kapacite 128GB,
- 1 ks notebooku zn. Lenovo, sériové číslo: neuvedené, spolu s nabíjacím zdrojom
- 1 ks mobilného telefónu zn. Samsung, typ: SM-A415F/DSN, IMEI: 351910572986755
- 1 ks notebooku zn. Acer, tyP: Aspire V7, sériové číslo: L. H., spolu s nabíjacím zdrojom,
- 1 ks personálneho počítača zn. Gamemax, typ: Intel, sériové číslo: neuvedené, obsahujúci 2 pevné disky: zn. Samsung a zn. Kingston, v USB porte vložený USB kľúč RIP 9.03,
- 1 ks mobilného telefónu zn. Samsung, typ: SM-A536B, IMEI: 350498055155651, spolu s vloženou SIM kartou mobilného operátora Telekom SK, číslo 894210218003340031-OL a microSD zn. Kingston o kapacite 64GB.

Podľa § 60 odsek 5 Tr. zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 78 odsek 1 Trestného zákona bol obžalovanému uložený ochranný dohľad na 3 (tri) roky.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno b), odsek 5 Tr. zákona súd uložil obžalovanému aj ochranné ústavné sexuologické liečenie.

Obžalovaná A. E.

podľa § 200 odsek 3 Tr. zákona v spojení s § 41 odsek 2 Tr. zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Tr. zákona, s prihliadnutím k § 36 písm. j), písm. l), písm. n) Tr. zákona, za použitia § 39 odsek 2 písmeno c) Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 odsek 3 písmeno b) Tr. zákona súd zaradil obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1 Tr. zákona s použitím § 78 odsek 1 Tr. zákona súd obžalovanej uložil ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Podľa § 73 odsek 1, odsek 5 Tr. zákona súd uložil obžalovanej aj ochranné ambulantné psychiatrické liečenie.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní, proti výrokom o uloženom treste odňatia slobody v neprospech oboch obžalovaných, podala odvolanie prokurátorka Okresnej prokuratúry Považská Bystrica, ktoré odôvodnila písomne doslovne takto:

„S rozhodnutím súdu sa nestotožňujem, lebo tresty uložené obidvom obžalovaným považujem za neprimerane mierne.

Vo vzťahu k trestu uloženému obž. 1/ A. B. nepovažujem za dôvodné uplatnenie inštitútu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 Tr. zák. Poukazujem pritom na závery znaleckého posudku Ústavu pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, spol. s r.o. v časti týkajúcej sa súčasného a budúceho spôsobu maloletej poškodenej. Už následky konania obžalovaného, ktoré sa u maloletej H. prejavujú v súčasnosti, si vyžadujú dlhodobú psychologickú a psychiatrickú liečbu. Znalci zároveň s jednoznačnou istotou skonštatovali, že u maloletej nastanú ďalšie, podstatne závažnejšie prejavy v budúcnosti a z tohto dôvodu musí psychologická a psychiatrická starostlivosť o maloletú trvať minimálne do dospelosti. Vzhľadom na spôsobený celoživotný následok na maloletom dieťati sa použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom nejaví byť neprimerane prísne.

Zároveň obž. 1/ A. B. vyhotovil viaceré fotografie maloletej poškodenej a rozširoval ich v rámci elektronickej komunikácie ostatným účastníkom zoznamovacej internetovej stránky, aby bol v rámci komunikácie považovaný za hodnoverného a aby získal od ostatných účastníkov ďalšie obdobné fotografie. Takýmto spôsobom sa fotografie maloletej dostali do dispozície nezistiteľného počtu ďalších osôb s podobnými sexuálnymi poruchami a ich šírenie sa už v súčasnosti nedá žiadnym spôsobom zastaviť. Vo vzťahu k maloletej tak vznikol ďalší negatívny následok spôsobený konaním obžalovaného. Pri ostatných fotografiách a videách s obsahom detskej pornografie, ktoré rozširoval predovšetkým obžalovaný 1/ A. B. je potrebné zohľadniť najmä spôsob a podmienky, za akých takéto materiály vznikajú. Žiadne z tých maloletých detí zobrazených pri sexuálnom styku, v rôznych sexuálnych polohách a aktoch, nevykonáva túto činnosť dobrovoľne. Detská pornografia vzniká vždy pod nátlakom, za použitia násilia alebo drog. Každé jedno dieťa, ktoré je na rozširovanej fotografii alebo videu zachytené, bolo na tento účel zneužitá rovnakým spôsobom ako maloletá E.O.

Súd pri rozhodovaní o výške trestu zohľadnil aj znalecký posudok z odvetvia gynekológie, podľa ktorého na genitáliách, prsiach, pohlavných orgánoch a análnom zvierači alebo konečníku maloletej neboli zistené žiadne poranenia. Uvedené závery považujem za bezvýznamné pre rozhodnutie v predmetnej trestnej veci, predovšetkým preto, že vykonanie pohlavného styku s mal. E.O. ani spôsobenie zranení na jej genitáliách, prsiach a pohlavných orgánoch, sa obž. 1/ A. B. nekladie za vinu. Skutočnosť, že

tieto zranenie neboli zistené, preto nemôže byť vyhodnotená v jeho prospech. Súčasne je potrebné prihliadnuť aj na vyjadrenie znalca prof. MUDr. Jozefa Višňovského, CSc., podľa ktorého s časovým odstupom minimálne tri mesiace je už prakticky nemožné potvrdiť alebo vylúčiť, či došlo k prípadnému poraneniu análneho zvierača alebo konečníka maloletej osoby, nakoľko reparačné pochody v tejto oblasti, obzvlášť u maloletých osôb, prebiehajú rýchlo a zvyčajne bez zanechania jazvy. Zároveň znalec uviedol, že z objektívnych príčin, a to panického strachu a hysterických reakcií mal. H., nebolo možné realizovať detailné vyšetrenie análneho zvierača a konečníka. Vzhľadom na takéto vyjadrenie znalca nemožno považovať za objektívne preukázané, že mal. E.O. žiadne zranenia v skúmanej oblasti tela neboli spôsobené, a teda ani táto skutočnosť nemôže svedčiť v prospech obžalovaného.

V prípade obž. 2/ A. E. považujem za splnené podmienky pre uplatnenie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák., nakoľko znaleckým posudkom bolo u nej zistené forenzne významné zníženie ovládacích schopností a súčasne jej znalci navrhli uložiť ochranné psychiatrické liečenie. Ani tu však nemožno prehliadnuť závažnosť konania obžalovanej, ktorá je umocnená najmä tým, že umožnila po dobu 4 rokov uskutočňovať sexuálne zneužívanie svojej vlastnej dcéry. Obžalovaná tolerovala, schvaľovala a napomáhala obž. 1/ A. B. v jeho protiprávnom konaní v snahe získať si jeho náklonnosť, udržať si vzťah s ním a vykonávať s ním pohlavný styk. Postavila tak svoje záujmy nad zdravý, bezpečný a mravný vývoj svojej maloletej dcéry, čo bráni akceptovať mimoriadne zníženie je trestu o viac než jeden rok.

S prihliadnutím na tieto skutočnosti považuje moje odvolanie za odôvodnené a navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne na podklade môjho odvolania podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil výroky o treste odňatia slobody rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8Tk/1/2024 zo dňa 05.03.2024 a uložil

- obž. 1/ A. B. podľa § 200 ods. 3, § 36 písm. l/, § 38 ods. 2, 3, 8, § 41 ods. 2 Tr. zák. úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 15 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia a

- obž. 2/ A. E. podľa § 200 ods. 3, § 36 písm. j/, l/, n/, § 38 ods. 2, 3, 8, § 41 ods. 2 Tr. zák. úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 14 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.“

Obžalovaný sa k písomne odôvodnenému odvolaniu prokurátorky písomne vyjadril prostredníctvom ustanoveného obhajcu doslovne takto :

„1. Rešpektujeme právo prokurátora na podanie odvolania, avšak toto s ohľadom na všetky okolnosti prípadu považujeme za nedôvodné.

2. Napadnutý rozsudok súdu 1. stupňa považujeme za zákonný, vecne správny a náležité odôvodnený. Súd prvého stupňa vykonal v potrebnom rozsahu dokazovanie a na základe jeho výsledkov po posúdení vykonaných dôkazov tak jednotlivo ako aj v ich súhrne vo veci rozhodol.

3. Keďže prokurátor odvolaním napáda rozsudok súdu prvého stupňa iba čo do výšky trestov uložených obžalovaným A. B. a A. E. uvádzame, že právnu argumentáciu obhajoby vrátane (výhrady k právnej kvalifikácii uvedenej v bode 1 obžaloby) sme uviedli v obsahu v súdnom spise založenej záverečnej reči, prednesenej aj do zápisnice na hlavnom pojednávaní dňa: 05.03.2024.

4. K skutkovému stavu a druhu trestnej činnosti s ohľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine podľa § 257 ods. 1/ písm. b) Trestného poriadku nie je potrebné z pozície obhajcu sa ďalej bližšie vyjadrovať, keďže tieto boli už v rámci vyšetrovania riadne a podrobne zadokumentované.

5. K námietkam prokurátora k výške trestu pre obžalovaného A. B. uvádzame, že podľa nášho názoru súd prvého stupňa zohľadnil všetky okolnosti daného konkrétneho prípadu, vrátane obsahu vo veci vyhotovených znaleckých posudkov a výšky uložených nepodmienečných trestov odňatia slobody sú v súlade so zmyslom a účelom ukladania trestov, tak, ako ich stanovuje § 34 zákona číslo: 300/2005 Z. z. - Trestného zákona v platnom znení v zmysle ktorého:

§ 34

Zásady ukladania trestov

(1) Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

(2) Páchateľovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

(3) Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

(4) Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu popri inom treste aj niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, pokiaľ mu takýto trest za splnenia podmienok podľa odseku 6 neuloží ako samostatný.

(5) Pri určovaní druhu trestu a jeho výmeru súd prihliadne

a) u spolupáchateľov aj na to, ako mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu.

6. Prvostupňový súd správne vyhodnotil, že obžalovaný A. B. trpí sexuálnou deviáciou pedofíliou a nedokázal a ani nedokáže mať uspokojivé sexuálne vzťahy so zrelými a dospelými ženami. Obžalovaný, inak neagresívny jednotlivec trpí kvalitatívnou poruchou sexuálnej motivácie, poruchou s neadekvátnym zameraním na sexuálne objekty v detskom a predpubertálnom veku od 2 do 11 rokov.

7. Obžalovanému (ako chorému človeku, ktorý si svoj duševný stav a sexuálnu deviáciu sám nespôsobil) v súlade s § 76 ods. 1/ s použitím § 78 ods. 1/ Trestného zákona uložil okrem trestu odňatia slobody aj ochranný dohľad v trvaní 3 roky a podľa § 73 ods. 2/ písm. b., ods. 5/ Trestného zákona aj ochranné sexuologické liečenie ústavnou formou pričom práve uvedené inštitúty v oveľa vyššej miere ako samotný nepodmienečný trest odňatia slobody môžu prispieť k náprave páchatel'a tak, ako uvádza §34 ods. 4/ Trestného zákona.

8. Pre účely posúdenia adekvátnosti výšky trestu poukazujeme, že obžalovanému v súlade s § 36 Trestného zákona prináležia poľahčujúce okolnosti, ktoré sme uviedli v záverečnej reči a vysporiadal sa s nimi aj súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozsudku.

9. Obžalovaný si svoju deviáciu uvedomuje, úprimne ľutuje svoje konanie, je pripravený zaň niesť zodpovednosť a prijať primeraný zákonný trest a niekoľko krát výslovne vyjadril vôľu podrobiť sa ústavnej liečbe psychiatrickej liečbe svojej psychickej poruchy osobnosti - pedofílii, ktorá by mu po vykonaní trestu umožnila viesť normálny a riadny život. Ihneď po prepustení s väzby sa dobrovoľne nechal hospitalizovať na psychiatrickom odd. NsP Považská Bystrica a doposiaľ je v procese izolácie a liečby.

10. Obžalovaný je predovšetkým chorý človek trpiaci geneticky danou poruchou osobnosti-pedofíliou v dôsledku ktorej nevie napriek jeho snahe ovládať svoje sexuálne správanie a teda prioritou pre štát, spoločnosť ako aj neho samého by mala byť ústavná psychiatrická liečba a ochranný dohľad.

Záverom vyjadrenia k odvolaniu prokurátora ako obhajca obžalovaného A. B. navrhujeme:

aby odvolací súd v intenciách § 319 zákona číslo : 301/2005 Z. z. – Trestného poriadku v platnom znení po tom, ako sa vysporiada s námietkou obhajoby vo vzťahu k právnej kvalifikácii konania obžalovaného odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol. "

Obžalovaná sa k písomne odôvodnenému odvolaniu prokurátorky písomne vyjadrila prostredníctvom ustanovenej obhajkyne doslovne takto:

„Z odôvodnenia odvolania, ktoré prokurátorka Okresnej prokuratúry Považská Bystrica zahlásila do zápisnice o hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozsudku je zrejmé, že síce akceptuje splnenie zákonnej podmienky pre mimoriadne zníženie trestu, kde správanie sa obžalovanej je determinované významným vplyvom nízkeho intelektu, organickou poruchou osobnosti a ľahkou manipulovateľnosťou, paradoxne však za daného zdravotného stavu obžalovanej požaduje zvýšenie trestu odňatia slobody v trvaní 14 rokov s poukázaním na správanie sa obžalovanej, ktorej kladie za vinu, že postavila svoje záujmy nad zdravý, bezpečný a mravný vývoj svojej mal. dcéry po dobu cca štyroch rokov.

Vychádzajúc zo záverov znaleckého dokazovania I. st. súd považoval za preukázané, že u obžalovanej má na spáchaní skutku významný vplyv nízky intelekt a organická porucha osobnosti, pričom odbrzdenosť jej sexuálneho správania súvisela predovšetkým s jej organickou poruchou osobnosti. Duševnou poruchou je zreteľná odchýlka od stavu duševného zdravia a rovnováhy. Znaleckým dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaná v čase páchania skutkov trpela trvalou duševnou poruchou vyplývajúcou z organického poškodenia mozgu, ktorú nie je možné vyliečiť

súčasnými medicínskymi metódami, pričom dávame do pozornosti súdu, že tento stav si obžalovaná nespôsobilá, ani neprispela k jeho zhoršeniu sama napr. svojim nebanlivostným konaním, neodmietala liečenie, ani u nej nebolo preukázané užívanie alkoholických nápojov, príp. drog.

Máme za to, že v požiadavke prokuratúry na uloženie prísnejšieho trestu nie je vzatá do úvahy samotná príčina patologického správania sa obžalovanej, ani skutočnosť, že I. st. súd pri ukladaní trestu na dovŕšenie nápravy obžalovanej uložil aj ochranný dohľad v trvaní 2 rokov a ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Trest uložený I. st. súdom s uloženými obmedzeniami považujeme za zákonný a spravodlivý, z hľadiska represívnej funkcie za primeraný, zodpovedajúci miere nevyhnutnej na splnenie účelu trestu.

Vzhľadom na vyššie uvedené sa domáhame, aby odvolací súd odvolanie prokuratorky ako nedôvodné v zmysle § 319 Tr. poriadku zamietol.“

Na verejnom zasadnutí krajského súdu konanom o odvolaní prokuratorky Okresnej prokuratúry Považská Bystrica v neprospech oboch obžalovaných, za splnenia všetkých zákonných procesných podmienok, prokurátor intervenujúcej Krajskej prokuratúry v Trenčíne aj po tom, čo bolo doplnené dokazovanie na tomto procesnom úkone vo vzťahu k napadnutým výrokom o uloženom treste odňatia slobody vo vzťahu k oboj obžalovaným, v rámci konečného návrhu uviedol, že sa aj naďalej stotožňuje s podaným odvolaním podriadenej prokuratorky ako aj s ňou uvedenými dôvodmi v písomne odôvodnenom odvolaní a navrhol, aby odvolací súd rozhodol spôsobom tam uvedeným, s výnimkou navrhovanej výšky minimálneho trestu odňatia slobody oproti tomu, ako to navrhovala poriadená prokuratorka.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu poukázal na ich písomné vyjadrenie k písomne odôvodnenému odvolaniu prokuratorky a ďalej zdôraznil, že v prípade jeho klienta ide predovšetkým o chorého človeka tak, ako na to podrobne bolo poukázané v ich písomnom vyjadrení nielen v odvolacom konaní, ale aj pred okresným súdom. Opakovane dal do pozornosti aj skutočnosť, kde už v rámci záverečnej reči pred okresným súdom boli vznesené formálno-právne námietky voči právnej kvalifikácii vo vzťahu k jeho klientovi a k žalovanému skutku pod bodom 1 podanej obžaloby, uvedomujúc si, že je to len na súde, či bude akceptovať jej obsah, kedy by potom prichádzal do úvahy procesný postup podľa § 321 odsek 1 písm. e) Tr. poriadku a § 322 odsek 3 Tr. poriadku. V prípade, že odvolací súd nebude túto ich námietku akceptovať, zotráva aj naďalej na ich návrhu na zamietnutie odvolania prokuratorky podľa § 319 Tr. poriadku.

Obhajkyňa obžalovanej na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu poukázala na ich písomné vyjadrenie k písomne odôvodnenému odvolaniu prokuratorky a dodala, že aj v prípade jej klientky ide o osobu, ktorá trpí duševnou poruchou a problémami tak, ako bolo preukázané už pred okresným súdom potvrdené aj odbornými písomnými správami, ktoré predložili odvolaciemu súdu v rámci doplneného dokazovania. Jej klientka už v súčasnej dobe nesie zodpovednosť za svoje konanie tým, že bola pozbavená svojich rodičovských práv. Osobne považuje napadnutý rozsudok v celom rozsahu vo vzťahu k jej klientke za správny a zákonný a navrhla, aby odvolací súd odvolanie prokuratorky ako nedôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu uviedol, že nesmierne ľutuje svojho konania a rozhodnutie o výške trestu ponecháva na úvahe súdu.

Obžalovaná na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu uviedla, že aj jej je to nesmierne ľúto a bola by rada, keby sa odvolací súd stotožnil s napadnutým rozsudkom.

Podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku /v posudzovanom prípade výlučne

iba z dôvodu podľa písm. c) citovaného ustanovenia, vzhľadom k tomu, že okresný súd právoplatne prijal svojim uznesením na hlavnom pojednávaní uznanie viny oboch obžalovaných podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku, za splnenia zvyšných obligatórnych zákonných procesných podmienok/.

Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd uvádza, že pokiaľ ide o výrok o vine, okresný súd postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie oboch obžalovaných podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku o uznaní viny vo vzťahu ku všetkým trom žalovaným skutkom, po splnení zvyšných obligatórnych zákonných podmienok, uznal oboch obžalovaných vinných zo spáchania všetkých troch žalovaných trestných činov v rozsahu tak, sa im kládlo jednotlivo za vinu ich spáchanie a bola vyjadrená ich právna kvalifikácia v podanej obžalobe vo vzťahu k všetkým trom žalovaným skutkom, t. j. ako pokračovací trestný čin obzvlášť závažného zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 odsek 1, odsek 2 písm. a), písm. b), odsek 3 písm. a) Tr. zákona s poukazom na §§ 138 písm. b), písm. g), 139 odsek 1 písm. a), písm. c) Tr. zákona spáchaného sčasti v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona a sčasti samostatným konaním (skutok pod bodom 1), pokračovací trestný čin zločinu výroby detskej pornografie podľa § 368 odsek 1, odsek 2 písm. a), písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. g) Tr. zákona spáchaného sčasti v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona a sčasti samostatným konaním (skutok pod bodom 2) a napokon pokračovací trestný čin zločinu rozširovania detskej pornografie podľa § 369 odsek 1, odsek 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona u obžalovaného a pokračovací trestný čin zločinu rozširovania detskej pornografie podľa § 369 odsek 1 Tr. zákona u obžalovanej (skutok pod bodom 3), pretože títo svojim konaním popísaným vo všetkých troch skutkových vetách napadnutého rozsudku naplnili všetky zákonné štyri formálne znaky citovaných trestných činov. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine ani v postupe okresného súdu predchádzajúcom týmto výrokom nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania prokurátorky v neprospech oboch obžalovaných v zmysle § 317 odsek 1 Tr. poriadku len napadnutý výrok o uloženom treste odňatia slobody a v nadväznosti na to i výrok o spôsobe výkonu tohto uloženého trestu odňatia slobody u oboch obžalovaných a dospel tak k nepochybnému záveru, že odvolanie prokurátorky je prípustné, podané oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste a je aj plne dôvodné.

Preskúmaním výroku o uloženom treste odňatia slobody u oboch obžalovaných a určenom spôsobe jeho výkonu, z podnetu podaného odvolania prokurátorky (v neprospech oboch obžalovaných) krajský súd dospel skutočne k nepochybnému záveru, že odvolanie prokurátorky je dôvodné, a to až v rozsahu tak, ako ho správne modifikoval intervenujúci prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu.

Krajský súd vo všeobecnosti hneď úvodom musí zdôrazniť, že povinnosť súdu vykonať relevantné dokazovanie, s prihliadnutím na ich dostupnosť, má súd aj sám v zmysle § 2 odsek 11 Tr. poriadku, ktoré tvorí výnimku z inak kontradiktórneho spôsobu vykonávania dôkazov (na návrh procesných strán), obzvlášť vo vzťahu k ukladaniu trestnoprávných sankcií.

Okresný súd v zmysle uvedeného zásadne pochybil, keď vo vzťahu k ukladaniu trestnoprávných sankcií u obžalovaného nezabezpečil trestný spis Okresného súdu Žilina sp. zn. 3T/194/2014, v ktorom trestnom konaní bol obžalovaný v minulosti odsúdený sčasti pre totožnú trestnú činnosť ako v prejednávacom a posudzovanom prípade a iba stroho sa uspokojil v tomto smere s odpisom registra trestov. Aj napriek tomu, že z neho vyplynulo, že u obžalovaného je toto odsúdenie zahladené, okresný súd prehliadol, že obžalovanému bolo okrem trestu odňatia slobody ukladané aj ochranné ambulantné sexuologické liečenie. Práve tieto skutočnosti, spolu s ďalšími listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v obsahu tohto trestného spisu tvoria nie nepodstatný význam pri ukladaní trestnoprávných sankcií u obžalovaného. Toto pochybenie okresného súdu preto musel krajský súd napraviť tým, že sám zabezpečil uvedený trestný spis a ako listinný dôkaz ho v rámci doplnenia dokazovania vo vzťahu k napadnutým výrokom odvolateľkou vo vzťahu k osobe obžalovaného aj vykonal. Pritom krajský súd dokazovanie v rozsahu podaného odvolania odvolateľkou doplnil aj o listinné dôkazy, ktoré predložila obžalovaná prostredníctvom ustanovenej obhajkyne na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, majúci tak význam pri preskúvaní napadnutého výroku o uložených trestoch u obžalovanej.

Vo vzťahu k napadnutým výrokom rozsudku okresného súdu u oboch obžalovaných krajský súd uvádza, že v rámci ukladania trestu, so zreteľom na všetky platné zásady pri ukladaní trestu v súlade

s §-om 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona (u každého z obžalovaných ich individuálne hodnotenie), ktorými je súd viazaný, bolo nevyhnutné citlivo zohľadniť skutočne všetky zistené a preukázané okolnosti celého prípadu. Obaja obžalovaní sa dopustili mimoriadne nebezpečného konania vo vzťahu k napadnutým objektom, chránených predmetnými skutkovými podstatami všetkých troch zločinov (z toho jeden obzvlášť závažný) u poškodenej maloletej dcéry obžalovanej, na výchove ktorej sa podieľal v inkriminovanom čase aj obžalovaný. Nie je možné prehliadnuť dlhodobé (cca 4 roky !) a gradujúce (stupňujúce sa) konanie aj svojou intenzitou, predovšetkým u obžalovaného, ktorý opakovane sexuálne zneužíval maloletú tak, ako sa to konštatuje vo výrokovvej časti pod bodom 1 napadnutého rozsudku, mimoriadne zvrhlo a bezcitne, na čom významne a výrazne participovala obžalovaná, matka poškodenej maloletej, ktorá absolútne neakceptovateľne povýšila svoje osobné záujmy (udržať si obžalovaného ako partnera, o ktorom prakticky od samého počiatku vedela, že je sexuálne orientovaný na maloleté deti, teda má jednoznačne pedofilné sklony, o čom ju sám informoval) nad prvoradou materskou povinnosťou chrániť svoje maloleté dieťa, predovšetkým pred sexuálnymi útokmi akejkoľvek osoby. Na tomto podstatnom fakte pri právnom posúdení nič nemení ani skutočnosť, že u obžalovanej bola v konaní znaleckým skúmaním zistená určitá duševná zaostalosť, ktorá ani tak, ako je popisovaná v príslušnom znaleckom posudku vo vzťahu k jej osobe, nemá podľa názoru krajského súdu žiaden relevantný vplyv na to, že v inkriminovanom období nemohla rozpoznať nebezpečnosť svojho konania, svoje konanie ovládať, predovšetkým aj to, že si nemohla uvedomiť svoju nielen rodičovskú ale aj materskú povinnosť všemožne chrániť maloletú dcéru pred obžalovaným, ktorý ostatne tiež ako partner mal povinnosť, a to minimálne z morálneho hľadiska takúto ochranu zabezpečiť. Krajský súd v tomto smere poukazuje na cieľavedomé konanie obžalovanej, ktoré a priori ju vylučuje pokladať za nepríčetnú osobu v inkriminovanom čase, či s podstatne zníženou príčetnosťou, kedy aj ona zvrhlo a bezcitne konala voči svojej maloletej dcére tak, ako sa to konštatuje v skutkovej časti napadnutého rozsudku. U obžalovaného bola príslušným znaleckým skúmaním opakovane tak, ako v jeho predchádzajúcej trestnej veci Okresného súdu Žilina, sp. zn. 3T/194/2014, jednoznačne diagnostikovaná pedofília, t. j. sexuálna úchylka vyhľadávať objekty sexuálneho uspokojovania v osobách maloletých. Obžalovaný veľmi dobre vedel už s odstupom času, minimálne od uvedeného trestného konania, aký veľký problém má v oblasti svojej sexuality. Aj napriek tomu, že mu vtedy bola daná šanca súdom urobiť všetko pre to, aby sa podobné konanie u neho nielen neopakovalo, aby dokonca nedošlo ešte k závažnejšiemu konaniu a následkom z neho, nič pre to absolútne neurobil, keď ani odbornému lekárovi, u ktorého sexuologické liečenie prebiehalo nič nesignalizoval, naopak zatajoval, že sa jeho stav ohľadom sexuálnej deviácie zhoršuje. Svoju sexuálnu deviáciu sa nepokúšal aspoň tmiť, naopak tejto sa plne oddával, a to aj v rámci realizovaného výkonu uloženého ambulantného ochranného sexuologického liečenia (z ktorého bol právoplatne prepustený uznesením Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 08. marca 2021 sp. zn. 12Nt/15/2020) tak, ako to vyplýva zo zabezpečeného a pripojeného predmetného trestného spisu, keď sa dokonca pokúšal napríklad nájsť si zamestnanie ako animátor v blízkosti maloletých detí, všemožne tajil v rámci výkonu probačného dohľadu pokračujúce prejavy svojej sexuálnej deviácie, čomu bolo tak aj počas výkonu ochranného ambulantného sexuologického liečenia, čo zodpovedá z hľadiska času už páchaniu jeho trestnej činnosti v prejednávanom a posudzovanom prípade. Nie je možné prehliadnuť ani veľmi závažný následok, ktorí spôsobili obaja obžalovaní poškodenej maloletej na jej duševnom zdraví, keď jej spôsobili len ťažko napravitelný negatívny následok na jej psychike, ktorá bude u nej s najväčšou pravdepodobnosťou výrazne do budúcnosti negatívne narušená tak, ako to rovnako vyplynulo z príslušného znaleckého skúmania a u obžalovaného tiež nie je možné opomenúť závažný fakt, že mal v úmysle maloletú ponúkať aj iným osobám so sexuálnou pedofilnou deviáciou, k realizácii čomu našťastie nedošlo iba tým, že konanie obžalovaných zastavil zásah polície, čo je tiež významný faktom, ktorý obžalovaným skôr priťažuje a prispieva aj k nevierohodnosti ich prejavu účinnej ľútosti nad svojim zvrhlym a bezcitným dlhodobým konaním vo vzťahu k maloletej poškodenej.

Okresný súd pri ukladaní trestu u oboch obžalovaných na tieto relevantné skutočnosti a okolnosti relevantne neprihliadol tak, ako pri správnom postupe prihliadnuť mal. Naopak, u obžalovaného nekriticky a neakceptovateľne prihliadol pri ukladaní trestu v jeho prospech k tomu, že poškodenej maloletej neboli spôsobené žiadne fyzické následky na jej zdraví, a že sa o maloletú ako nevlastný otec dobre staral tým, že spolupracoval s materskou školou, chodil na školské akcie a aktívne sa do nich zapájal. Práve dlhodobé poznatky o správaní sa a vystupovaní pedofilov na verejnosti spočívajú v ich príkladnom prístupe v starostlivosti o maloleté deti, pretože ide o objekt ich pedofilných záujmov, s neodmysliteľným a postranným záujmom odpútať pozornosť a maskovať takéto svoje sklony a prejavy. Pokiaľ ide o fyzické následky na zdraví poškodenej maloletej krajský súd pokladá za potrebné zdôrazniť, že záver okresného súdu v tejto otázke nie je

celkom a jednoznačne správny. Síce spôsobené fyzické následky na zdraví u maloletej poškodenej neboli preukázané, ale takýto následok nie je možné bez pochybností vylúčiť, vzhľadom k tomu, že odborná lekárka ani nemohla pre kladený odpor maloletej poškodenej, z dôvodu spôsobenia traumy, ju dôkladne v tomto smere vyšetriť.

Krajský súd predovšetkým zdôrazňuje to, že okresný súd u oboch obžalovaných uložil nielen príliš neprimerane mierne tresty odňatia slobody (predovšetkým u obžalovanej), ale v rozpore so zákonom u obžalovanej mimoriadne znížil trest odňatia slobody pod dolnú, zákonom stanovenú hranicu trestnej sadzby. V prípade obžalovanej okresný súd pochybil, keď u nej aplikoval takéto mimoriadne zníženie podľa § 39 odsek 2 písm. c) Tr. zákona, pretože pre takýto postup neboli u nej splnené zákonné podmienky. Predovšetkým prehliadol, že už len ambulantná forma uloženého ochranného liečenia nemôže relevantne prispieť k naplneniu účelu trestu tým, že sa jej uloží trest odňatia slobody s kratším trvaním, čo má vyvážiť uloženie takéhoto ochranného liečenia, pričom v prejednávacom a posudzovanom prípade je najpodstatnejší ten fakt, ktorý explicitne vyplýva zo záverov príslušného znaleckého skúmania u obžalovanej, spočívajúci v tom, že odborné liečenie nemôže zvrátiť jej už nemenný a trvalý stav jej duševnej poruchy, ktorá ale sama o sebe nemala žiaden vplyv na jej rozpoznávaciu a ovládaciu schopnosť. Okresný súd tiež nesprávne, aj keď nie v rozpore so zákonom tak ako u obžalovanej, u obžalovaného aplikoval mimoriadne zníženie trestnej sadzby analogickým postupom podľa § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona aj napriek tomu, že obžalovaný, rovnako ako i obžalovaná, zhodne uznali v celom rozsahu vinu vo vzťahu ku všetkým trom žalovaným skutkom, ktorú aj po splnení zákonných podmienok okresný súd právoplatne na hlavnom pojednávaní prijal, čím obaja takto prospeli predovšetkým prokurátorky, ako nositeľke dôkazného bremena a tým aj k hospodárnosti celého trestného konania v štádiu konania pred súdom, čo doterajšia už ustálená súdna prax a judikatúra nielen Krajského súdu v Trenčíne, ale aj Najvyššieho súdu SR otvorila možnosť mimoriadne znížiť trest už uvádzaným a okresným súdom aplikovaným analogickým postupom, ktorý ale v posudzovanom prípade, aj na vzhľadom na už uvedené dôvody, krajský súdom neprichádza vôbec do úvahy, ani u jedného z obžalovaných.

Okresný súd pri skúmaní existencie poľahčujúcich a priťažujúcich okolností síce správne dospel u oboch obžalovaných k aplikácii ustanovení § 38 odsek 2, odsek 3 a odseku 8 Tr. zákona, ale nesprávne obom obžalovaným priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, keď ani u jedného z nich neboli splnené kumulatívne zákonné podmienky, t. j. priznanie a úprimné a uveriteľné oľutovanie, čo krajský súd už v dôvodoch uviedol, kedy obaja obžalovaní prakticky iba mechanicky a účelovo verbálne (slovom) prejavili ľútosť. Okresný súd nepochybil, keď u oboch obžalovaných zistil, že im je potrebné uložiť úhrnný trest odňatia slobody podľa zásad uvedených v § 41 odsek 2 Tr. zákona, t. j. s aplikáciou tzv. asperačnej, zostrujúcej zásady a podľa najprísnejšej sa zbíhajúcej skutkovej podstate, obzvlášť závažného trestného činu zločinu podľa § 200 odsek 3 Tr. zákona, so zákonnou trestnou sadzbou od 15 do 25 rokov, po zvýšení hornej hranice o 1/3 z dôvodu aplikácie tzv. asperačnej zásady, t. j. na maximálnu hranicu možnej sadzby trestu odňatia slobody. Správne tiež okresný súd neaplikoval u obžalovaných priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona (spáchanie viacerých trestných činov), keďže aplikovaná tzv. asperačná zásada u oboch obžalovaných, vzhľadom na všetky relevantné okolnosti, by už pričítanie tejto priťažujúcej okolnosti bolo neprimerane prísny u oboch obžalovaných. Nie nesprávne okresný súd obžalovanému nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona, keďže okolnosť, že obžalovaný uznal vinu v celom rozsahu použil okresný súd ako podklad pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú zákonom stanovenú hranicu aj v súlade s platnou zásadou zákazu dvojitého pričítania tej istej okolnosti, čo správne urobil v prípade obžalovanej, keď túto poľahčujúcu okolnosť tejto naopak priznal, pretože mimoriadne zníženie, hoci nezákonne, vykonal z iného dôvodu.

Krajský súd, po zrušení napadnutých výrokov o uloženom treste odňatia slobody u oboch obžalovaných tak, ako to vyplýva z výrokovej časti pod bodom I. tohto rozsudku potom na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku (výrok pod bodom) II. potom obžalovanému podľa § 200 odsek 3 Tr. zákona, s prihliadnutím na prevažujúcu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona, za použitia s § 38 odsek 2, odsek 3 a odsek 8 Tr. zákona a § 41 odsek 2 Tr. zákona uložil primeraný trest odňatia slobody vo výmere 19 (devätnásť) rokov, na výkon ktorého obžalovaného zaradil zákonne tak, ako to už predtým urobil aj okresný súd, do najprísnejšieho ústavu na výkon trestu, do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. U obžalovanej okresný súd zohľadnil navyše aj tú skutočnosť, že jeden zo zločinov obžalovaná spáchala iba v základnej forme podľa odseku 1 §-u 369 a u nej tiež to, že priznal dve prevažujúce poľahčujúce

okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zákona (vedenie riadneho života do páchania trestnej činnosti) a podľa § 36 písm. n) Tr. zákona, čo tiež prispelo k úvahám o výmere trestu odňatia slobody. Potom za použitia §§ 38 odsek 2, odsek 3 a odseku 8, 41 odsek 2 Tr. zákona obžalovanej uložil primeraný úhrnný trest odňatia slobody na 17 (sedemnást') rokov, rovnako so zaradením zákonne do maximálneho stupňa strázenia podľa § 48 odsek 3 písm. b) Tr. zákona, kedy ani u obžalovanej ale ani u obžalovaného krajský súd nezistil žiadnu významnú skutočnosť, ktorá by náležite odôvodňovala ich miernejšie zaradenie podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona. Takto vymerané a uložené tresty odňatia slobody obom obžalovaným predstavujú očakávanie naplnenie účelu trestu v súlade s § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona a súčasne aj náležité vyjadrenie morálneho odsúdenia konania oboch obžalovaných spoločnosťou, kedy je potrebné, aj z hľadiska náležitého výchovného pôsobenia na ostatných potencionálnych páchatel'ov takýchto trestných činov, dostatočne odstrašujúco pôsobiť.

Krajský súd záverom dodáva, že pokiaľ sa obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu domáhal uplatnenia svojich kvalifikačných námietok voči žalovanému skutku pod bodom 1 podanej obžaloby, ako dôvodu pre ešte uloženie miernejšieho trestu obžalovanému, vylučuje to už samotná skutočnosť existujúceho právoplatného výroku o vine, ktorou súčasťou je aj právne posúdenie skutku. Obžalovaného, ak má skutočne takéto výhrady voči právnej kvalifikácii jedného zo skutkov, preto nemalo viesť k vyhláseniu o uznaní viny aspoň vo vzťahu k tomu skutku. Ak obžalovaná, prostredníctvom ustanovenej obhajkyne poukazovala na to, že zodpovednosť za svoje konanie nesie už len tým, že bola súdom v opatrovníckom konaní celkom pozbavená rodičovských práv, je takýto postup súdu v civilnom konaní celkom logický a právny pre zabezpečenie náležitej ochrany maloletého dieťaťa pred rodičom, ktorý hrubo a zo zavrhnutiahodnej pohnútky zneužíva svoje rodičovské práva tak, ako je to aj prípad obžalovanej. Obžalovanou je nesprávne vnímaný takýto postup civilného súdu, ako prejav prevzatia zodpovednosti či nebudaj ako sankcia, ktorú by mal súd v trestnom konaní zohľadňovať.

Vzhľadom na uvedené dôvody potom krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti pod bodmi I. a II. tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon n e p r i p ú š ť a žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.